

693

Besluit van 2 september 1994, houdende vaststelling van bepalingen van tijdelijke aard inzake deeltijd-vut voor de sector rijk (Tijdelijke regeling deeltijd-vut sector rijk)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 21 april 1994, nr. AD94/U524, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet en artikel 3 van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden;

De Raad van State gehoord (advies van 21 juni 1994, nr. W0.94.0255);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 30 augustus, nr. AD94/U799, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, Directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Ambtenaar in de zin van dit besluit is hij die op basis van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Arbeidsovereenkomstenbesluit, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal of het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken in burgerlijke rijksdienst werkzaam is.

Artikel 2

Aan de ambtenaar die vermindering van zijn werktijd verzoekt met het oog op een uitkering krachtens de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden wordt, tenzij hierdoor onoverkomelijke bezwaren voor de dienst ontstaan, deze vermindering verleend, indien het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds op een desbetreffend schriftelijk verzoek heeft beslist dat na die te verlenen vermindering recht bestaat op een uitkering krachtens bedoelde wet.

De werktijdvermindering gaat niet eerder in dan met ingang van de dag waarop het recht op een dergelijke uitkering bestaat.

Artikel 3

Voor ambtenaren in de zin van dit besluit wordt de minimale omvang van de werktijd als bedoeld in artikel 3, achtste lid, van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden op 16 uur gesteld en de mate van werktijdvermindering op 50%.

Artikel 4

1. Voor ambtenaren in de zin van dit besluit wordt onder toepassing van artikel 3, negende lid, van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden de in het eerste lid van dat artikel genoemde leeftijd van 61 jaar voor uittreden in deeltijd op 59 jaar gesteld.
2. Voor ambtenaren in de zin van dit besluit wordt onder toepassing van artikel 3, negende lid, van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden de in het eerste lid van dat artikel genoemde dienstdaag van 10 jaar voor uittreden in deeltijd verminderd met het tijdvak waarin voorafgaand aan volledig uittreden in deeltijd wordt uitgetreden.

Artikel 5

Voor ambtenaren in de zin van dit besluit geldt:

- a. dat slechts recht ontstaat op uitkering wegens uittreden in deeltijd indien de ambtenaar nog niet de leeftijd heeft bereikt waarop hij voldoet aan het voor hem geldende vereiste omtrent leeftijd in geval van volledig uittreden dan wel nog geen dienstdaag heeft van 40 jaar als bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden;
- b. dat het recht op uitkering vervalt met ingang van de dag volgend op de dag waarop de ambtenaar volledig kan uittreden, met recht op uitkering uit dien hoofde, indien hij van die mogelijkheid geen gebruik maakt.

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, werkt terug tot en met 1 juli 1989 en is uitsluitend van toepassing op aanspraken op deeltijd-vut die zijn ingegaan voor 1 april 1992.

Artikel 7

Dit besluit wordt aangehaald als: Tijdelijke regeling deeltijd-vut sector rijk.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 2 september 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Uitgegeven de zevenentwintigste september 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 oktober 1994, nr. 195.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Het voorliggende besluit strekt er toe voor ambtenaren van de sector rijk deeltijd-vut, een variant van vrijwillig vervroegd uittreden, mogelijk te maken. Het betreft een tijdelijke regeling. In 1989 werd hierover in het Sectoroverleg Rijkspersoneel met de centrales van overheidspersoneel overeenstemming bereikt. De afspraak betrof een experimentele maatregel voor de periode van 1 juli 1989 tot 1 juli 1990. Deze maatregel is in overleg met de centrales een aantal malen verlengd, laatstelijk tot 1 april 1992. Aangezien de maatregel na 1 april 1992 niet is verlengd, maar vervangen door een andere voorziening (partiële arbeidsparticipatie senioren ingaande 1 april 1993) is de maatregel opgenomen in een tijdelijke regeling, geldig van 1 juli 1989 tot en met 31 maart 1992.

De maatregel werd vanaf 1 juli 1989 uitgevoerd op basis van mijn circulaire aan de ministers van 30 mei 1989 (nr. AB88/439/U37). Voor formalisering van de maatregel in regelgeving was een wijziging van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden (Vut-wet) nodig. Deze wijziging van de Vut-wet is inmiddels tot stand gekomen (Stb. 607, 1992) zodat het onderhavige besluit tot formalisering van de deeltijd-vut voor de sector rijk kon worden getroffen. In dit besluit is ook nadere uitwerking gegeven aan enkele nieuwe bepalingen uit de Vut-wet. De totstandkoming van het onderhavige besluit heeft enige tijd in beslag genomen, omdat prioriteit moest worden toegekend aan de formalisering van andere arbeidsvoorwaardelijke wijzigingen in de rechtspositie voor de sector rijk.

Inhoud van de maatregel

De afspraken met de centrales over deeltijd-vut houden in dat de ambtenaar de mogelijkheid krijgt om zijn werktijd te verminderen vanaf één jaar voordat hij de op dat moment geldende vut-gerechtigde leeftijd bereikt, met daaraan gekoppeld een recht op een uitkering wegens derving van bezoldiging. Daarbij gelden een aantal nadere voorwaarden:

- de ambtenaar dient te zijn aangesteld in een betrekking van 16 uur of meer;
- de arbeidsduur wordt teruggebracht tot de helft;
- bij onoverkomelijke bezwaren voor de dienst kan een verzoek tot deeltijd-vut door de werkgever worden geweigerd;
- de ambtenaar moet voldoen aan de eis van ambtenaarschap gesteld in artikel 1, onder i, van de Vut-wet dan wel behoren tot de in dit voorschrift vermelde categorie van personeel die geen ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet is krachtens artikel B7, onder a, van de laatstgenoemde wet juncto artikel 2 van het koninklijk besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 januari 1966 houdende aanwijzing van personen bedoeld in de artikelen B1, B2 en B3 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die geen ambtenaar zijn, alsmede van personen, bedoeld in artikel B1, tweede lid, onder b en c, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die ambtenaar zijn (Stb. 8);
- het diensttijdvereiste van artikel 3, eerste lid, onder b, van de Vut-wet is van toepassing, met dien verstande dat met ingang van de datum van deeltijd-vut gewezen moet kunnen worden op een niet onderbroken diensttijd van tien jaar, die ten laatste mag worden bereikt op het moment dat volledig vervroegd kan worden uitgetreden;
- de aanspraak op de deeltijd-vut uitkering eindigt zodra betrokkene geen gebruik heeft gemaakt van de eerste mogelijkheid om volledig vervroegd uit te treden.

Over de tijd waarmee de arbeidsduur is teruggebracht ontvangt de ambtenaar een uitkering van 80% van de laatstelijk over die tijd genoten

bezoldiging. Met betrekking tot dit deel van het inkomen van de ambtenaar is het vut-regime van toepassing. Voor het resterende gedeelte van zijn betrekking geldt voor de ambtenaar hetgeen op een deeltijder met eenzelfde werktijd van toepassing is. Uitzondering hierop is de tegemoetkoming op grond van de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 (IRZK). Deze wordt door de werkgever aan de ambtenaar betaald alsof hij niet gedeeltelijk is uitgetreden.

Inzake de financiële consequenties van de maatregel kan het volgende worden opgemerkt. Bij invoering van de maatregel voor de periode van 1 juli 1989 tot 1 juli 1990 waren de kosten geraamd op f 8 mln. voor 1989 en f 14 mln. voor 1990, te financieren uit de arbeidsvoorwaardenruimte voor het burgerlijk rijks personeel. Ook de kosten van verlenging van de maatregel tot en met 31 maart 1992 kwamen ten laste van de arbeidsvoorwaardenruimte van het burgerlijk rijks personeel.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Gelet op de tijdelijkheid van de maatregel is gekozen voor een afzonderlijke regeling in plaats van het opnemen van een of meerdere artikelen in de bestaande rechtspositionele regelingen. In dit artikel wordt aangegeven op wie de regeling betrekking heeft, zijnde het personeel vallend onder het Sectoroverleg Rijks personeel.

Artikel 2

Dit artikel regelt de rechtspositionele aanspraak op werktijdvermindering, op grond waarvan toegang wordt geboden tot het recht op een deeltijdvut-uitkering.

Een besluit tot werktijdvermindering kan eerst worden genomen als duidelijk is dat aanspraak bestaat op een deeltijdvut-uitkering. Deze koppeling van besluiten treffen we ook aan bij vut-ontslag en de daarbij behorende toekenning van vut-uitkering.

De ambtenaar heeft geen absolute aanspraak op deeltijd-vut. Uitgangspunt is echter dat een verzoek om deeltijd-vut door de werkgever zal worden gehonoreerd. De mogelijkheid tot weigering van het verzoek, op grond van onoverkomelijke bezwaren voor de dienst, wordt evenwel opengehouden. Overeengekomen is dat weigering van een dergelijk verzoek zal dienen te geschieden op het hoogste niveau in de ambtelijke organisatie: directeur-generaal dan wel secretaris-generaal.

Voorts zij opgemerkt dat de aanspraak op deeltijd-vut een aanspraak betreft, die betrokkene heeft ten opzichte van zijn werkgever vanuit de functie waarin hij is aangesteld. Dit betekent dat ook voor degene die verschillende functies in deeltijd vervult per functie bezien moet worden of hij voor deeltijd-vut in aanmerking komt.

Artikel 3

Dit artikel is, evenals de artikelen 4 en 5, een uitwerking van artikel 3 van de Vut-wet. Het achtste lid van laatstgenoemd artikel bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur bepaald wordt welke omvang de betrekking van belanghebbende tenminste moet hebben gehad en in welke mate de werktijd moet zijn verminderd. Voor ambtenaren van de sector rijk wordt in dit artikel geregeld dat die omvang tenminste 16 uur dient te zijn en dat de werktijd wordt teruggebracht tot de helft.

Artikel 4

Artikel 3, negende lid, van de Vut-wet geeft aan dat bij algemene maatregel van bestuur voor deeltijd-vut een lagere leeftijd kan worden vastgesteld dan 61 jaar. De overeenkomst met de centrales van overheids-personeel in het Sectoroverleg Rijkspersoneel behelsde de afspraak dat deeltijd-vut mogelijk diende te zijn 1 jaar voorafgaande aan de vut-leeftijd. Aangezien gedurende de gehele looptijd van dit besluit de vut-leeftijd voor de sector rijk tijdelijk verlaagd was tot 60 jaar (zie mijn circulaire d.d. 26 januari 1989, nr. AB88/129/U64, 23 maart 1990, nr. AB89/76/U79 en d.d. 23 april 1991, nr. AB90/185/U51) houdt dit in dat de leeftijd voor deeltijd-vut voor de sector rijk gedurende deze gehele periode op 59 jaar gesteld dient te worden. Het eerste lid van dit artikel strekt daartoe.

In het tweede lid is eveneens als nadere uitwerking van artikel 3, negende lid, van de Vut-wet bepaald dat het reguliere diensttijdvereiste van 10 jaar bij uittreden in deeltijd verlaagd wordt. Bij uittreden in deeltijd 1 jaar voorafgaand aan de vut-leeftijd zal een diensttijdvereiste van 9 jaar gelden.

Artikel 5

Artikel 3, tiende lid, van de Vut-wet biedt de mogelijkheid om desge-wenst twee beperkingen aan te brengen. Door middel van artikel 5 wordt voor de sector rijk van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Onderdeel a houdt in dat een ambtenaar uitsluitend met deeltijd-vut kan indien hij nog geen 60 jaar is dan wel nog geen 40 dienstjaren heeft en onderdeel b dat het recht op uitkering vervalt zodra de ambtenaar die leeftijd of dat aantal dienstjaren bereikt zonder volledig uit te treden.

Artikel 6

De regeling heeft slechts betrekking op aanspraken op deeltijd-vut die zijn ingegaan voor 1 april 1992. Vanaf die datum is de mogelijkheid om met deeltijd-vut te gaan afgesloten. Ambtenaren die op 31 maart 1992 gebruik maken van de deeltijd-vut behouden de hen toegekende rechten. Daarbij dient te worden opgemerkt dat gelet op het feit dat de vut-leeftijd vanaf 1 april 1992 61 jaar is, desbetreffende ambtenaren pas op die leeftijd volledig kunnen uittreden en derhalve een jaar langer gebruik moeten maken van de deeltijd-vut.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal